

SUNTAŽNIEKS

Suntažu pagasta mēnešraksts

Nr. 01 (285)

Trešdiena, 2018. gada 31. janvāris

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Valsts karoga izkāršanas datumi 2018. gadā
- Projektu konkurss
- Skolu ziņas
- Gada balva kultūrā
- Atceroties 1991. gada barikādes
- Kultūras namā februārī

Grišānu ģimene -

Salimona Grišāne, Lāsma Valnere, Modris un Iveta Grišāni, Salimons un Alvīna Grišāni,
Gustavs Ivansons, Līta Ivansone, Zanda Grišāne

Foto Renārs Deguns

tad kad ikdienas kurpes aplīp
ar pārāk smagiem dubļiem
es tās vienkārši noauju un basiņām izeju
pie sevi šalcošas jūras -
zinu ka dubļi nožūs kurpes kļūs atkal tīras
un ka vienkārši vienkārši
atkal ir
jānoturas

(M.Laukmane)

VALSTS KAROGA IZKĀRŠANAS DATUMI 2018. GADĀ

25. marts	Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena (<i>sēru noformējumā</i>)
1. maijs	Darba svētki, Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena
4. maijs	Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena
14. jūnijs	Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena (<i>sēru noformējumā</i>)
17. jūnijs	Latvijas Republikas okupācijas diena (<i>sēru noformējumā</i>)
4. jūlijs	Ebreju tautas genocīda upuru piemiņas diena (<i>sēru noformējumā</i>)
21. augusts	Konstitucionālā likuma "Par Latvijas Republikas valstisko statusu" pieņemšanas diena
11. novembris	Lāčplēša diena
18. novembris	Latvijas Republikas Proklamēšanas diena
2. decembris	Pret latviešu tautu vērstā totalitārā komunistiskā režīma genocīda upuru piemiņas diena (<i>sēru noformējumā</i>)

Latvijas valsts karogam ir jāgarantē pienācīga cieņa.

Aizliegts lietot bojātu, izbalējušu, netīru vai citādi nepiemērotu Latvijas valsts karogu.

Latvijas valsts karogu paceļ ne vēlāk kā plkst. 9.00 un nolaiž ne agrāk kā plkst. 21.00.

Informāciju sagatavoja pašvaldības aģentūra "Ogres namsaimnieks"

PROJEKTU KONKURSS

Ogres novada pašvaldība izsludina projektu konkursu iedzīvotāju grupām un nevalstiskajām organizācijām „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā”. Kopējais konkursā pieejamais finansējums ir 40 000 EUR. Maksimālā summa, kas var tikt piešķirta vienam projektam, ir 1500 EUR.

Ogres novada pašvaldība

SABIEDRĪBA AR DVĒSELI - LATVIJA

mākslīgo mitrāju) ieviešana publiskās un brīvi pieejamās teritorijās, to popularizēšana;

5. citas investīcijas publiski pieejamā infrastruktūrā un/vai sabiedriski nozīmīgu problēmu risināšanai.

Projektu pieteikumi jāiesniedz Ogres novada pašvaldības Apmeklētāju pieņemšanas centrā Ogrē, Brīvības ielā 33, 1. stāvā **līdz 2018. gada 12. februārim plkst. 17.00.**

Konkursa nolikums, pieteikuma veidlapa, norādījumi tās aizpildīšanai un citi ar konkursu saistītie dokumenti pieejami Ogres novada pašvaldības portālā www.ogresnovads.lv (sadaļā Pašvaldība – Projekti – 2018. gads).

Papildu informāciju un konsultācijas par konkursa nolikumu iespējams saņemt pie Ogres novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciālistes – projektu vadītājas Sandas Zemītes (Ogrē, Brīvības ielā 33, 4.stāvā, 409.kabinētā, tālr. 650 22169, E-pasts: sanda.zemite@ogresnovads.lv).

Projektu konkurss rada iespēju iedzīvotājiem īstenot projektus dažādās ar dzīves kvalitātes uzlabošanu saistītās sfērās. 2018. gada projektu konkursa prioritātes ir:

1. publiski pieejamu atpūtas un sabiedrisko zonu, kā arī kultūrvēsturisku objektu atjaunošana un labiekārtošana;
2. publiski pieejamu sporta un aktīvās atpūtas objektu izveide un pilnveidošana;
3. jaunu vides objektu izveide;
4. videi draudzīgu, ilgtspējīgu un kompleksu lietus ūdens uzkrāšanas un/vai novadīšanas risinājumu (lietus dārzu, bioieplaku,

SKOLU ZIŅAS

Ziemassvētku pasākumu sēriju Suntažu vidusskola uzsāka ar skolēnu pašpārvaldes organizēto Ziemassvētku balli, kas vienlaikus bija arī starpnovadu skolēnu pašpārvalžu sadraudzības pasākums.

Suntažos viesojās Madlienas un Skrīveru vidusskolas jaunieši - kā izrādījās, paši aktīvākie dejotāji. Raitā dejas solī un draudzīgā atmosfērā, piedaloties atrakcijās, vakars pagāja nemanot. Pateicamies par finansiālu atbalstu Suntažu pagasta pārvaldei, kas ļāva iepazīt dejas burvību kopā ar grupu "Atspulgs".

Foto Gunta Būmeistare

Foto Signe Zutere

SKOLU ŽIŅAS

Mēs lepojamies ar skolēnu, skolotāju un vecāku sadarbību, iestudējot katru gadu arvien krāšņākus priekšnesumus. Tā, laika posmā no 19. līdz 21. decembrim, notika 7 Ziemassvētku izrādes: 5-6gadīgo izrāde "Svētki mežā", "Suntiņi 1" priecēja ar "Baltajiem Ziemassvētkiem", "Suntiņi 2" ar "Piparkūku brīnumzemi", sākumskolas grupa piedāvāja izrādi "Mēnestiņa stāsti", 5.- 8.klase "Ziemassvētku varoņos" atklāja savus varoņus, 9.-12.klašu grupa savdabīgā veidā iepazīstināja ar kultūras kanona vērtībām, bet Lauberes filiālītē baudījām izrādi "Kazlēns, kas prata skaitīt līdz 10". Laimīgais direktors, kas spējēja noskatīties visas šīs izrādes!

Foto Andris Linde

"Suntiņi" - 1

Foto Andris Linde

"Suntiņi" - 2

Foto Jūlija Purvīna

Ziemassvētki Lauberes filiālē

Foto Andris Linde

1. - 4. klase

Foto Andris Linde

5. - 8. klase

Foto Andris Linde

Foto Andris Linde

SKOLU ZIŅAS

Bet 22. decembrī Suntažu vidusskolas direktors Mārtiņš Leja visus skolēnus, kuri mācījušies uz labām un teicamām sekmēm, aicināja uz "Pieņemšanu pie direktora". Šajā pasākumā tiek teikti pateicības vārdi gan skolēniem, gan viņu vecākiem. Lepojamies ar šiem skolēniem!

4.klasē: Emīlija Ašmane, Marija Anna Ādamsone, Katrīna Barkāne, Krista Bērziņa, Gustavs Ivansons, Rodrigo Leiboms, Lelde Liepa, Katrīne Petroviča, Evelīna Rudzīte; 5.klasē: Anita Liepiņa; 6.klasē: Tomass Andrukovičs, Laura Bērziņa, Ivars Melnis; 7.a klasē: Betija Elza Eiduka, Jānis Mārtiņš Īvāns, Marta Marija Maurāne; 7.b klasē: Īrisa Brička, Mārtiņš Eiduks, Adriāna Krūze; 8.klasē: Līna Katrīna Knodze, Iluta Ozoliņa, Kristers Krists Sūna, Sanija Zandberga; 9.klasē: Artis Farīns, Sabīne Kravčenko, Daniels Krūze, Pēteris Līcis, Santa Makarova, Patrīcija Pavlova; 10.klasē: Roberts Eiduks, Dita Grava, Una Juškāne, Aija Lauva, Anniņa Daniela Rogule; 11.klasē: Elvita Gavre; 12.klasē: Jūta Buklovskā, Ieva Grava, Zane Jēkabsons, Laura Ozola, Signe Zutere.

Kā muzikāls pārsteigums šoreiz grupas "Perpetuum Ritmico" pozitīvais un enerģiskais priekšnesums.

Foto Andris Linde

Īrisa Brička (vidējais vērtējums 9,1 balle)

Foto Andris Linde

Marija Anna Ādamsone (vidējais vērtējums 9,1 balle)

Foto Andris Linde

Santa Makarova (vidējais vērtējums 8,9 balles)

Foto Andris Linde

Laura Bērziņa (vidējais vērtējums 8,9 balles)

Foto Andris Linde

1. r. no kr.: Lelde Liepa, Krista Bērziņa, Marija Anna Ādamsone, Evelīna Rudzīte, Laura Bērziņa, Tomass Andrukovičs, Ivars Melnis;

2. r.: pag. pārvaldnieks Helga Elksne, pag. pārvaldītājs Valdis Ancāns, Katrīna Barkāne, Anita Liepiņa, Katrīne Petroviča, Emīlija Ašmane, Gustavs Ivansons, sk. Skaidrīte Andževa, direktors Mārtiņš Leja, Adriāna Krūze, Īrisa Brička;

3. r.: Dita Grava, Mārtiņš Eiduks, Sabīne Kravčenko, Santa Makarova, Una Juškāne, Iluta Ozoliņa, Betija Elza Eiduka, Marta Marija Maurāne, Sanija Zandberga;

4. r.: Aija Lauva, Pēteris Līcis, Roberts Eiduks, Daniels Krūze, Artis Farīns, Laura Ozola, Jūta Buklovskā, Signe Zutere, Zane Jēkabsons, Ieva Grava

SKOLU ŽIŅAS

No kr.: Lia Guljevskā, Gunārs Jākobsons, Mārtiņš Leja, Valda Tuča

Par skolas darbinieku labsajūtu gada nogalē parūpējās mūsu skolas ilggadējā skolotāja un bibliotekāre Valda Tuča, kas atsaucā atmiņā "Mikroфона" aptaujas laikus, uzaicinot viesos Liu Guljevsku un Gunāru Jākobsonu. Sirsnīgā un muzikālā atmosfērā pagāja šis vakars, gūstot prieku par tikšanos ar šīm spilgtajām personībām un atkal redzēšanos ar mūsu skolotāju Zelta fondu - izcilajiem bijušajiem skolotājiem Anatolija Caunes vadībā, kurš regulāri seko skolas darbībai un labprāt ierodas uz visiem skolas pasākumiem.

Jauņa gada darba cēlienu uzsākām ar 10.klases skolēnu Ditas Gravas un Roberta Eiduka dalību televīzijas spēlē "Gudrs vēl gudrāks". Vidū: klases audzinātāja Gunta Andersone.

10.klases ilidzjutēji. Priekšplānā no kr.: Una Juškāne, Elgars Ozols, Leo Vitols; aizmugurē: Aija Lauva, Annija Rogule, Dita Grava, Dana Leiborne, Kārlis Peinbergs.

5.klases mācību ekskursija

Šī gada 11.janvārī 5. klases un četri 7.b klases skolēni kopā ar audzinātāju Ritu Glaudiņu un zēnu mājturības skolotāju Kasparu Rīmšu devās mācību ekskursijā uz Rīgu un Ogrī.

Rīgā apmeklējām meža nozares izstādi "Koks ir labs", kurā gides pavadībā apskatījāmies izstādes eksponātus, kā arī noskatījāmies izglītojošus un informatīvus materiālus un video par mežu pieaugumu, koka māju ugunsdrošību un koku izmantošanas iespējām. Noslēgumā bija konkurss par uzzināto, kur visi skolēni par pareizām atbildēm saņēma tematiskus "tetovējumus".

Ogrē apmeklējām Vēstures un mākslas muzeju, kurā iepazīnāmies ar tagadējās muzeja ēkas vēsturi, apskatījām Ilzes Patmalnieces gleznu un tērpu izstādi, kas bija iekārtota 1.stāvā. Muzeja 2.stāvā uzzinājām par Ogres kā kūrortpilsētas vēsturi, citā zālē bija iekārtota izstāde par Pirmo pasaules karu Ogres apkārtnē.

Rita Glaudiņa

Meža nozares izstādē "Koks ir labs"

Ogres Vēstures un mākslas muzejā

Ogres Vēstures un mākslas muzejā

SKOLU ŽIŅAS

Lasīšanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija" Suntažu vidusskolas bibliotēkā.

No 2002.gada šī programma veiksmīgi darbojas Latvijā, Suntažu vidusskola tajā iesaistījās 2006.gadā. Katrai vecuma grupai ieteiktās grāmatas lasa un vērtē bērni, jaunieši, no 2012.gada arī pieaugušie. Tādējādi, rādot priekšzīmi bērniem, par žūrijas ekspertiem ir kļuvuši daudzi vecāki, vecvecāki un skolotāji. Līdz janvāra beigām dalībnieki izlasa sešas izvēlētās vecuma grupas grāmatas un aizpilda grāmatu elektronisko novērtēšanas anketu. Pēc anketas aizpildīšanas visi saņem LNB Bērnu literatūras centra, vietējās pagasta pārvaldes, skolas bibliotekāres sarūpētas dāvanīņas. 2017.gada žūrijā no Suntažu vidusskolas piedalījās 78 bērni (pirmsskola, 1.-7.klašu skolēni), 18 jaunieši (8.-12.klašu skolēni) un 29 pieaugušie.

23.janvārī pils zālē pulcējās bērni, jaunieši un viņu vecāki, vecvecāki uz pasākumu "Ģimenes, kuras lasa". Dalībniekus priecēja Vinnijs Pūks (11.klases skolniece Monta Barkāne) un Sivēns (4.klase - Katrīna Barkāne) ar saviem humoristiskajiem, bet tomēr asprātīgajiem, kodolīgajiem, gudrajiem teicieniem, daži no tiem: * Bet tomēr vislabāk man patīk darīt Neko. * Kā tu dari Neko? * Ļoti vienkārši. Kad es taisos to darīt, kāds man parasti jautā: Ko tu domā darīt? Un es viņam atbildu "neko". Pēc tam es eju un to daru. * Laikam jau tev taisnība. Vajag darīt tā, kā darīt vajag, bet darīt tā, kā nevajag darīt, nevajag. Vinnijs Pūks un Sivēns priecējās, ka šoreiz tikai zēni (Jānis Jēkabsons, Arvis un Ivars Melņi, Daniels Ģiņko, Radivils Maskolūns, Ēriks Gipters, Matiss Brants) runāja dzeju no žūrijas kolekcijas grāmatām. Vinnijs pat bija sarakstījis "Gaišu dienu

Foto Andris Linde

Mamma Kristīne Grabežova un meita Katrīna Matvejāne,
direktors Mārtiņš Leja, bibliotekāre Valda Tuča

grāmatu", kuru dāvināja ģimenēm.

Gribu nosaukt visas ģimenes, kuras piedalījās žūrijā 2017: mamma Ilze Jēkabsons un dēls Jānis, tētis Ervīns Priede un meita Sabīne, mamma Ilze Ludāne un meita Anna, mamma Anna Gintere un meita Viktorija Elizabete, mamma Ināra Melne un dēli Arvis un Ivars, mamma Aija Strazdiņa un meita Zane Balašova, mamma Ieva Jakobsons un meitas Lauma un Alma, mamma Vineta Ģiņko un dēls Daniels, mamma Baiba Maskolūna un dēls Radivils, meitas Mareta, Patrīcija, Vendija, mamma Evija Salzemniece un meita Megija Ošeniece, vecmāmiņa Mairita un mazmeitas Sofija, Lana Burkevicas, Ērika Spilo, Iluta Ozoliņa un Laura Ozola, mamma Agnese Brauna un dēls Ēriks Gipters, mamma Kristīne Grabežova

Foto Andris Linde

Lasošās ģimenes

SKOLU ŽIŅAS

Sofija Burkevica, Lana Burkevica, Laura Ozola, Iluta Ozoliņa?

Lasošie jaunieši

un meita Katrīna Matvejāne, vecmāmiņa Ingrīda Ģisiča un mazmeitas Lelde Liepa, Amanda un Ramona Vendeles, mamma Dita Barkāne un meitas Katrīna un Monta, mamma Ineta Liepiņa un meita Anita, vecmāmiņa Zigrīda Grebeža un mazmeitas Anda Armanda un Una, mamma Gunita Brante un dēls Matiss, mamma Iveta Kīla un meita Simona, vecmāmiņa Aina Linde un mazmeita Līga Katrīna.

Paldies arī skolotājām Lindai Jēkabsonai, Irai Andersonai, Sarmai Ezermanai, Inītai Tolpežņikovai, Ritai Glaudiņai, Guntai Andersonai, Lolītai Villerei, Aijai Liepai-Artemjevai!

Paldies jauniešiem, kuri žūrijā lasa 8 - 12 gadus - Sanijai Zandbergai, Lienei, Dītai, Ievai Gravām, Alisei Ceimerei, Viktorijai Skrupskai, Dajanai Matulevičus, Annijai Antropovai, Danielam Krūzem, Danai Leibomei!

24.janvārī balviņas saņēma visi pārējie 50 lasītāji, kuri piedalījās Bērnu žūrijā. * Sivēn, kas šodien par dienu? * Šodiena. * Šodiena ir mana mīļākā diena! Ar domu, ka šodiena ir jūsu labākā diena. * Un tā katru dienu! * Mēs taču būsīm draugi uz mūžu, vai ne, Pūk? * Pat vēl ilgāk, tāpat kā visi šeit būs draugos ar grāmatu!

Suntažu vidusskolas bibliotekāre Valda

Suntažu skolā jaunieši apgūst pavārmākslu

Suntažu internātpamatskolā – rehabilitācijas centrā (SIRC) šajā mācību gadā vairāki jaunieši sākuši apgūt profesionālo pamatizglītības programmu. To pabeidzot, viņi iegūs pavāra palīga kvalifikāciju.

Apgūst profesionālās pamatizglītības programmas

SIRC direktore Inga Elme informē, ka īsi pirms 2017./2018. mācību gada sākšanās skolā tika licencētas divas profesionālās pamatizglītības programmas – ēdināšanas pakalpojumi un koka izstrādājumu izgatavošana. Mācību ilgums šajās programmās ir trīs gadi un iegūtā kvalifikācija – pavāra palīgs un galdnieka palīgs. Lai iegūtā izglītība būtu pēc iespējas kvalitatīvāka, darbā pieņemti profesionāli šo programmu vadītāji (Aigars Bērziņš un Aivars Nadziņš), aprīkots mājturības kabinets – ierīkota indukcijas plīts ar četrām virsmām, jauna cepeškrāsns, trauku mazgājamā mašīna, iegādāts viss nepieciešamais inventārs ēdiena pagatavošanai, servēšanai un uzglabāšanai. SIRC plāno piedalīties projektā, lai uzlabotu arī kokapstrādes kabinetu. Šajā gadā koka izstrādājumu izgatavošanas profesionālās pamatizglītības programmu SIRC nav izvēlējis apgūt neviens jauniešs, bet ēdināšanas pakalpojumu apgūst 5 jaunieši.

Nodibināta biedrība, lai piedalītos sociālās uzņēmējdarbības projektā

Lai nākotnē attīstītu koka izstrādājumu izgatavošanas programmu un papildinātu materiāltehnisko bāzi, augustā skola nodibinājusi un Labklājības ministrijā (LM) reģistrējusi biedrību "Amatnieku darbnīca TUK TUK". I.Elme skaidro, ka biedrības mērķis ir veicināt galvenokārt jauniešu ar invaliditāti un garīga rakstura traucējumiem un nelabvēlīgākā situācijā esošo, kā arī bezdarbnieku integrāciju sabiedrībā, socializēšanos, sekmēt viņu nodarbinātību un pilnveidot praktisko pieredzi, tādējādi uzlabojot viņu dzīves kvalitāti un radot iespējas kļūt patstāvīgiem un integrēties darba tirgū. Biedrība arī plāno organizēt maksimāli piee-

jamus un adekvātus apstākļus, lai nodrošinātu izglītošanos un darba vides pieejamību, kā arī veidot mērķtiecīgu sadarbību ar Latvijas un starptautiskajām organizācijām gan izglītošanas jomā, gan arī citos veidos, kas kalpo biedrības attīstībai. Tuvākajos biedrības plānos ietilpst īstenot sociālās uzņēmējdarbības projektu, piedaloties LM izsludinātā projektu konkursā "Atbalsts sociālajai uzņēmējdarbībai". Projekta mērķis ir iegādāties iekārtas koka izstrādājumu izgatavošanai. Direktore atklāj, ka Suntažos jau šobrīd ir divi jaunieši ar īpašām vajadzībām, kuri vēlas piedalīties sociālās uzņēmējdarbības projektā, paši ražojot dažādus koka izstrādājumus.

Kokapstrādes pulciņā izgatavo virtuves darba rīkus

Lai jauniešos radītu interesi par kokapstrādi, SIRC ikvienam ir iespēja darboties kokapstrādes pulciņā, ko vada skolotājs Aivars Nadziņš. "Zēni 1. semestrī apguva pirmo praktiskās darbības pieredzi kokapstrādē – apguva tehniskās zināšanas zīmēšanas precizitātē, nostiprināja iemaņas, strādājot ar rokas vienroku zāģi, elektrisko rokas figūrzāģi, urbsanu ar stacionāro urbmašīnu, detaļu apslīpēšanu. Zēni izgatavoja produktu lāpstiņas un produktu dēliņus. Daudzas pašu darinātās lietas tika dāvinātas Ziemassvētkos," darbošanos pulciņā raksturo A.Nadziņš. Uz Lieldienām plānots izgatavot dažādas koka zaķu skulptūras, ar ko izdekorēt skolas apkārtni. Savukārt mājturības stundās kopā ar skolotāju Kasparu Rimšu tapusi atpūtas soli, kas tiks izvietoti pašu skolas apkārtnē. Aktīvākie kokapstrādes pulciņa apmeklētāji ir Viktors un Ralfs Artūrs. Ralfam Artūram ir tikai 13 gadi, bet viņš pulciņā jau ir izgatavojis vairākus gaļas dēliņus, produktu lāpstiņas. Šobrīd viņš strādā, lai atjaunotu velna bungas – koka mūzikas instrumentu. Viktoram ir 18 gadi un viņš labprāt būtu viens no tiem, kurš piedalītos sociālās uzņēmējdarbības projektā. Viņš ir cilvēks ar īpašām vajadzībām. Darbošanās kokapstrādes pulciņā viņu ļoti iedvesmo, atraisa. Pāris mēnešu laikā viņš ar lielu rūpību un centību ir izgatavojis dažādus virtuvē noderīgus darba rīkus, bet viņa sapnis ir izgatavot krēslu.

SKOLU ZIŅAS

Par kokapstrādi interese ir vairākiem jauniešiem, viņiem arī labi padodas, līdz ar to, ir pārliecināta SIRC direktore I.Elme, jau nākamgad kāds no SIRC absolventiem izvēlēties mācības turpināt, apgūstot koka izstrādājumu izgatavošanu profesionālās pamatizglītības programmā.

Iemācās apkalpot ciemiņus

SIRC direktore I.Elme atklāj, ka skolā darbojas un aktīvi tiek apmeklēts pavārmākslas pulciņš. Tā ir lieliska iespēja ikvienam jau pamatskolas laikā atklāt savu talantu un sniegt ieskatu pavārmākslas burvībā. Pēc pamatskolas absolvēšanas talantīgākie noteikti turpinās mācības, apgūstot profesionālo pamatizglītības programmu. Skolā ir ieviesta tradīcija - pulciņa dalībnieki un profesionālās programmas skolēni uzņem un mājturības kabinetā apkalpo skolas ciemiņus. Šāds pasākums noticis Zinību dienā un 18. novembrī, kad skolā tika organizēts koncerts pensionētajiem pedagogiem, pēc kura mājturības kabinetā notika ciemiņu svinīga uzņemšana.

Pilnveido mājturības kabinetu

Ēdināšanas pakalpojumu programmas vadītājs Aigars Bērziņš informē, ka šāda veida programmu jauniešiem pasniedz jau 8 gadus. Iepriekš šīs programmas priekšmetus pasniedzis, strādājot Piejūras internātpamatskolā. Daudzi no viņa skolēniem jau strādā dažādos ēdināšanas uzņēmumos, jo šīs kvalifikācijas speciālisti darba tirgū ir pieprasīti. Programmas ietvaros prakse paredzēta tikai trešajā gadā, no februāra līdz maijam, bet SIRC direktore un pedagogi aktīvi strādā, lai šo programmu izveidotu pēc iespējas interesantāku jauniešiem un ieviestu pasākumus, lai jaunieši jau sākumā gūtu lielāku praktisko pieredzi - plānots aicināt ciemos profesionālus pavārus, doties uz citām skolām, kur mācības saistītas ar pavārmākslu, iegūt interesantas prakses vietas. Jau februārī ar "Lattelecom" atbalstu SIRC mājturības kabinets tiks aprīkots ar datoriem un ekrānu, uz kura jaunieši varēs skatīties dažādas pavārmākslas filmas un izmantot citas globālā tīmekļa iespējas.

Mācīties ir interesanti!

Ēdināšanas pakalpojumu programmu apgūst pieci jaunieši - Lana, Edgars Maikls, Miks, Silvestrs un Pēteris. Četri no viņiem pagājušajā gadā absolvēja SIRC un atzīst, ka savu izvēli turpināt mācības profesionālās pamatizglītības programmā nenožēlo, jo mācīties ir interesanti. Jaunieši apgūst tādus priekšmetus kā lietišķā valoda, saskarsme, kalkulācija, ēdiena gatavošana, ēdiena tehnoloģijas pamati, ēdināšanas uzņēmuma aprīkojums, viesu apkalpošana, uztura fizioloģija, sanitārija un higiēna, fiziskās aktivitātes, angļu valoda un datorapmācība. Visiem iegādātas vienādas melnas krāsas pavāru formas. A.Bērziņš atklāj, ka jaunieši līdzās teorētiskajām zināšanām apgūst dažādu ēdienu pagatavošanu - gaļas ēdienu, desertu, zupu un citu.

Vairāk varēs palīdzēt mājās

Lana dzīvo Ikšķiles novada Turkalnē. Darba dienās paliek SIRC, bet brīvdienās ir mājās. Lana atklāj, ka viņas mamma jau desmit gadus strādā par pavāru palīgu un arī viņai šī profesija šķiet interesanta. Arī mācības SIRC patīk. "Apgūstot šo programmu, vairāk varēšu mājās palīdzēt," saka Lana. Direktore piebilst, ka Lanai ir talants zīmēšanā. Projektu nedēļas ietvaros viņai būs iespēja pievērsties galda karšu izveidošanā. Šis talants noteikti noderēs, domājot par pagatavotā ēdiena noformēšanu.

Interese par pavārmākslu radusies, pašam gatavojot ēst

Edgars Maikls ir no Ķeipenes pagasta, viņam ir 17 gadi. Jaunietis pagājušajā gadā SIRC ieguva pamatizglītību un, uzzinot par iespēju tālāk apgūt profesionālo programmu, izlēma to izmantot. Edgaram zīmīga izrādījās tikšanās ar Bruknas Kalna svētību kopienas dibinātāju, katoļu priesteri Andreju Mediņu 2017. gada Ziemassvētkos. A.Mediņu uz skolu piedalīties Ziemassvētku pasākumā bija uzaicinājusi skolas direktore. Pēc sarunas ar priesteri Edgars nolēma doties uz Bruknu, kur pavadīja ziemas brīvdienas un arī tagad brīvdienās dodas uz turieni. Jaunietis atklāj, ka Bruknā viņam patīk daudz labāk kā mājās - patīk lūgšanas, agrā rīta pelde Iecavas upē, darbs, dzīvnieki, kopīga ēst gatavošana. Interese par pavārmākslu Edgaram radusies, mājās eksperimentējot ar dažādu ēdienu pagatavošanu. Jaunietim ir mērķis pēc profesionālās programmas apgūšanas turpināt studijas šajā jomā.

Jau darbojas ģimenes uzņēmumā

Miks ir suntažnieks. Viņam ir liela pieredze ēdināšanas jomā, jo viņa ģimene darbojas šajā biznesā uzņēmumā "Sajūtu dārzs". Mikam visvairāk patīk gatavot siltos ēdienus. Apgūstot ko jaunu skolā, Miks mājās jau sniežot padomus ēdiena pagatavošanā. Direktore piebilst, ka Miks ļoti interesējas par mūziku un skolā ir ļoti pieprasīts, kad kādai klasei notiek klases vakari - Miks ir dīdžejs.

"PUMPURS"- iespēja saņemt finansiālu atbalstu

I.Elme piebilst, ka skola plāno piedalīties Izglītības kvalitātes valsts dienesta īstenotajā Eiropas Sociālā fonda projektā "Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai" - "PUMPURS". "Viens no projekta mērķiem ir palīdzēt profesionālo pamatizglītības programmu skolēniem, atbalstot viņus finansiāli - piemēram, sedzot ceļa vai viesnīcas izdevumus, atrodoties praksē, formas tērpu iegādi vai citus izdevumus," saka I.Elme.

Nemitīga izglītības kvalitātes celšana

Runājot par nākotnes plāniem SIRC, direktore I.Elme piebilst, ka darba un plānu netrūkst. Šobrīd pastiprināta uzmanība tiek pievērsta

Publicitātes foto

Publicitātes foto

SKOLU ZIŅAS

Publicitātes foto

Publicitātes foto

⇒ mācību saturam, vērtēšanai un metodikai. Ziemas brīvlaikā skolotāji apmainījušies ar pieredzi, noklausījušies vairākus kursus, kā uzlabot izglītības kvalitāti skolā. "Uzskatu, ka bērniem, kuri šeit mācās, ir jāsaņem pēc iespējas kvalitatīvāka izglītība. Šobrīd Izglītības un zinātnes ministrijā ir iespēja licencēt tik daudz un dažādas programmas, kas ir lieliska iespēja katram bērnam izvēlēties to piemērotāko. SIRC mācās ļoti dažādi bērni – tādi, kuri ir cietuši ģimenes apstākļu dēļ, kuriem ir dažādas mācīšanās un veselības problēmas, un es gribētu, lai, ieguvīs pamatizglītību SIRC, šis jauniešs justos atbrīvots, būtu atraisīta viņa personība, attīstīti viņa talanti," saka I.Elme.

Skolas internātam jauna koncepcija

Ideju netrūkst arī vides uzlabošanā. Viens no plāniem ir mainīt skolas internāta koncepciju, pietuvinot mājas atmosfērai. Šobrīd internāts veidots kā garš gaitenis, kur gar abām malām izvietotas skolēnu istabiņas un tajā ir stingrs režīms. "Mūsu skolā šobrīd mācās 57 bērni, gandrīz visi skolā uzturas visas darba dienas un mājās dodas tikai brīvdienās. Lai viņi

arī šeit justos kā mājās, gribam internātu pārveidot, no šīm istabiņām izveidojot tādas kā trīs vai četrus blokus - dzīvokļiņus, kur būtu brīvāka atmosfēra, skolēni kopā ar skolotājiem mācītos, plānotu vakara maltīti, dotos iepirkties, gatavotu ēst, uzkoptu," ideju raksturo skolas direktore. Savukārt deinstitutionalizācijas projekta ietvaros skolas rehabilitācijas daļā plānots ierīkot četras istabiņas atelpas brīdīm bērniem ar invaliditāti.

Kontaktinformācija

Suntažu internātpamatskola - rehabilitācijas centrs
Suntaži, Suntažu pagasts,
Ogres novads, LV-5060,
tālruni: 650 55128, 650 55125, 28333236,
e-pasts: ssint@ogresnovads.lv

Raksts pārpublicēts no portāla www.ogresnovads.lv

GADA BALVA KULTŪRĀ

2018.gada 20.janvārī Ogres kultūras centrs atzīmēja 30 gadu jubileju. Klātesošos uzrunāja Ogres kultūras centra direktore Antra Purviņa, kultūras centra kolektīvu jubilejā sveica Ogres novada domes priekšsēdētājs Egils Helmanis.

Šajā vakarā tika pasniegtas arī Ogres novada kultūras centra "Gada balvas 2017" desmit kategorijās. Gada balvas pasniegšana norisinās otro gadu. 2017.gadā apbalvojumu divās kategorijās saņēma mūsu līdzcilvēki – suntažnieki.

NO PAAUDZES PAAUDZĒ - par vairāku paaudžu dalību kopienā, zināšanu un pieredzes nodošanu balvu ieguva Alvīnes un Salimona Grišānu ģimene no Suntažiem.

Grišānu ģimene jau četrās paaudzēs bijusi aktīvi pašdarbības kolektīvu dalībnieki – kora, teātra mākslas un deju kolektīvos. Alvīne un Salimons savu mīlestību pret dziesmu un deju prasmīgi nodevuši bērniem – Modrim (dejo kopā ar sievu Ivetu) un Aivaram, mazmeitām Zandai, Lāsmāi un Salimonai, kā arī mazmazbērniem Gustavam un Litai, kas savu no mācībām brīvo laiku labprāt aizpilda ar dziedāšanu un dejošanu Suntažu vidusskolas kolektīvos.

PERSONĪBAS SPĒKS - balvu ieguva personas, kas ar savu darbu un piemēru vairo nemateriālās kultūras nozīmi sabiedrībā. Viņu vidū arī Andris Linde – profesionāls gleznotājs, foto un video mākslinieks, atsaucīgs un ļoti radošs cilvēks. Andris Linde savā darbā ir precīzs un punktuāls, visi pagasta svarīgākie notikumi iemūžināti milzīgā foto un video arhīvā kopš 20.gs. 60tajiem gadiem. Nenovērtējams mantojums nākamajām

paaudzēm un patīkama apkārtējā vide - tas ir Andra ieguldījums Suntažu ikdienā, svētkos un vēstures tapšanā.

Pēc svinīgās ceremonijas un balvu saņemšanas Ogres novada kultūras centrā, Grišānu ģimene un Andris Linde ar savu klātbūtni pagodināja Suntažu kultūras nama pašdarbnieku saimi. Pašdarbnieku vakara ietvaros klātesošie ar skaļiem aplausiem sagaidīja un godināja balvas saņēmējus, pauzot lielu prieku un cieņu, kā arī sirsnīgi sveicot savus līdzcilvēkus.

Agnese Brauna

Foto Renāts Deguns

Marija Linde, Andris Linde, Dzidra Sproģe

ATCEROTIES 1991. GADA JANVĀRA BARIKĀDES

Liesmo brīvības uguns kuri

NESENAS VĒSTURES DAŽAS IZJŪTU SKICES

Dienas un nakts sajukušas un sajaukušas vienā nepārtrauktā darba dienā. Kaut arī tam nebija īpašas nozīmes, mēs bieži jautājām viens otram, kāds šodien datums. Galvenās rūpes bija, kā nosargāt un kā atvaīrīt tanku uzbrukumu un no kuras puses tie nāks. It kā ar kailām rokām mēs spētu tos atvaīrīt. Nebijis un neredzēts tautas kopības spēks izvirda šajās dienās, pat neticīgie kļuva domīgi un stājās tautas aizstāvju pusē.

Klusēdami viri stiepa, nesa, būvēja barikādes un varēja tikai pabrīnīties, no kurienes tās radās un izauga, vietām, šķiet, patiesi tankiem nepārvaramas. Trijās joslās, no buldozeriem, smagajiem traktoriem, celtniem un citas celtniecības un lauksaimniecības tehnikas, tika būvēti šie aizsprosti. Uz vietas tika metināti prettanku eži, stieptas dzeloņdrātes un pat laužts ielas bruģis. Vecpilsēta īsā laikā pārvērtās un atgādināja īstu nocietinātu kara placdarmu. Pie uguns kuriem blakus veciem vīriem sēdēja jauneklīgi puisi, skolēni, studenti, arī sievietes. Viens lasīja laikrakstu, cits vilka kuplu dūmu un runājās par dzīvi, par politiku, par tautas likteņiem. Šeit vienā barikāžu pusē satikās radi un draugi darba biedri, visi, kam dārgs ir vārds Brīvība. Arī es atrodos savā darba vietā pašā Vecrīgas sirdī, Rīgas vēstures un kuģniecības muzejā un Doma baznīcā, un, būdams arī žurnālists, uzskatīju par pienākumu savas izjūtas un pārdzīvoto darīt zināmu arī tautiešiem trimdā. Šajās traģiskajās dienās es biežāk piedomāju par saviem draugiem ASV, Kanādā, Zviedrijā, Austrālijā. Jums bija varbūt vēl grūtāk nekā mums uz barikādēm, jo jūs nevarējāt fiziski būt kopā ar tautu, bet jūs darījāt visu iespējamo, lai palīdzētu kopējā cīņā par brīvību. Šajā svētajā darbā iesaistījās arī trimdinieki, kuri tobrīd atradās Rīgā. Viens no tiem bija mākslinieks Laimonis Juris G un Sniedze Ruņģe ASV. Viņi paši sameklēja sev darbu, vācot informāciju un, izmantojot savas angļu valodas zināšanas, ar Latvijas radio starpniecību tās pārraidīja ēterā. Šobrīd abi palīdz veidot laikrakstu "Atmoda" angļu valodā. Kādā naktī abus satiku Doma laukumā pie radio mājas un teicu: "Redz, Laimoni, kādā laikā tu esi Rīgā!" — "Ojā, es esmu gandarīts, ka varu būt šeit kopā ar visiem!"

Man šajās dienās redzētais asociējās ar to Latvijas cīņu vēstures posmu — cīņā pret Bermontu, ko savās fotogrāfijās fiksējuši

fotogrāfi Jānis Rieksts un Vilis Rīdzenieks, kurās redzami latviešu karavīri ar šautenēm rokās, stāvēt ierakumos. Mūsu ieroči šodien ir divas kailas rokas un tikpat kaila dzīvība, bet liela griba un apņēmība aizstāvēt par katru cenu, arī par dzīvības cenu. Aizejot no mājām, mēs, atvadījāmies kā atvadās, aizejot uz kara lauku, kad nezin, vai lemts būs vēlreiz redzēties. Vienaļga — krist vai uzvarēt, bet tā tālāk dzīvot nevēlas neviens. Ārzemju reportieri, dažādas delegācijas, staigājot starp barikādēm, apbrīvoja mūsu gara stiprumu, ciešo apņēmību, arī nolemību. Viņus pārsteidz ziedi vāzēs, piena pudelēs, novietoti uz mašīnu buferiem vai kastēm pie uguns kuriem. Kaut ko tādu teicās redzam pirmo reizi.

Doma baznīcā bija ierīkots medicīniskās palīdzības punkts, pie ieejas plīvoja Sarkanā Krusta karogs. Baznīca atkal atgādināja viduslaikus, kur cilvēki nāca meklēt glābiņu un patvērumu. Viens nāca sirsnīgi lūgt Dievu par Latviju, cits patvērumu no vēja, cits sasildīties ar karstu tēju, jo augu diennakti mūzeja un Doma darbinieki, viņu draugi un ģimenes locekļi gādāja Rīgas aizstāvjiem maizītes, tēju un kafiju, pat karstu pienu ar medu, ko sanesa cilvēki, tā vēlēdamies kaut ar mazumiņu atbalstīt savus brīvības sargus. Grūti pat aprēķināt, cik tūkstoši maizīšu un tējas spaiņu tika sagatavots šajās diennaktīs. Baznīcā visu laiku notika dievkalpojumi un garīgās mūzikas koncerti. Droši vien, daudzi lauku viri pirmo reizi pārkāpa šī dievnama sliksni un noietās ceļos kopīgā lūgšanā par savu Dzimteni, Brīvību un savu sētu. Šajās nakts stundās nācās vērot arī tādu ainu — visi sanākušie lūdza sirsnīgi Dievu, klausās mācītāja sprediķi (dievkalpojumus vadīja Kārlis Gailītis, Vaira Bitēna, Jānis Liepiņš v.c.), citi tai pašā laikā no pārguruma saldi gul, palikuši gāzmasku sev pagalvi un varbūt sapņo par Brīvību. Kad pirmās dienas bija pagājušas vienā nepārtrauktā ritumā, tad mēs, mūzejnieki, nospriedām, ja mūs ņems "uz izturību", tad tā ilgā nespēsīturēt, tādēļ sākām dežurēt uz maiņām. Un tā vienu rītu, dodoties mājās atpūsties (kaut arī, mājās esot, nebija miera, un jau pēc dažām stundām bija nemiers un jātraucas atpakaļ, jo šķita — ja tu neesi kopā ar visiem, tad var notikt ļaunākais) iegādījās pulksten sešos iet pāri Doma laukumam. Bija sākusies jauna diena. No radio mājas, kur visu laiku bija uzstādīti skaļruņi, atskanēja "Dievs, svētī Latviju". Šo brīdi es laikam neaizmirsīšu nekad. Pēkšņi viss Doma laukums aplusa, dažs tikko steigās un sastinga, kāds pulciņš jauniešu dziedāja un ap-

klusā, viri piecēlās no uguns kuriem un kā pēc burvja mājiņa visi noņēma cepures, un jauni un veci dziedāja līdz. Kāds jauneklis noietās ceļos pret radio māju, lūgšanā noliecot galvu. Es laikam vienīgais kustējos šai svīnīgajā brīdī, dziedot līdz un — fotogrāfēju, fotogrāfēju šo suģestējošo ainu. Beidzās tautas lūgšanas pēdējie vārdi, un it kā kādas dokumentālās filmas kadri turpināja savu gaitu ierastā ritmā — viss atdzīvojās.

Šajās dramatiskajās dienās pussimts ārzemju žurnālistu sekoja līdzī visām norisēm, arī pašmāju fotogrāfi, kinematogrāfisti, viss tehnikas arsenāls tika likts lietā, lai dokumentētu vēstures gaitu ceļā uz Brīvību. Arī nenogurdināmais kinorežisors Juris Podnieks ar savu komandu — Andri Slapiņu un Gvido Zvaigzni — filmēja arī Doma baznīcā šo neikdienišķo situāciju. Kādā no starplaikiem aprunājāmies ar Andri un, kā allaž, runājām par iecerēm un nākotnē darāmiem darbiem, viņš stāstīja, ko atradis Francijas arhīvos par Kurzemes cietoksni. Saruna notika 19. janvārī — naktī un šķīroties nenojautām, ka atvadāmies uz mūžu un tikai daži pēdējie kadri fotofilmā liecina par šo tikšanos. Nākamajā — 20. janvārī — naktī Andris ar asinīm slācis savu kameru un tēvu zemi, tāpat kā kritušie biedri. Uz Latvijas brīvības altāra tiek ziedoti tās labākie dēli. Latviešu tauta ir pienākusi pie savas pēdējās robežas. NE SOLI ATPAKAĻ! Pietiek pazemojumu, apsmieklu, varmācības, beztiesiskuma un genocīda. Nav cēlāka pienākuma, kā mirt par savas tautas brīvību.

Un tā pienāca 25. janvāris, kad sēroja visa Latvija, visa Baltija. Tauta nepārtrauktā straumē plūda uz Universitātes aulu, lai atvadītos no saviem varoņiem. Es savā mūžā netiku piedzīvojis tādu skatu, ka trīs zārki novietoti Brīvības pieminekļa pakājē, visapkārt tūkstošiem pavadītāju ar sarkanbaltsarkaniem karogiem no Latvijas malām. Tiek atdots pēdējais gods sarkanā terora upuriem. Sēru manifestācijā dažādu tautību cilvēki nosodīja komunistiskās partijas vadītās slepkavības Latvijā un Lietuvā. Latvijas himnai izskanot, spēcīgas rokas pacēla varoņu šķirstus, un sākās pēdējā gaita...

Šobrīd kanālmalas liepās, vietās, kur nogalināja režisoru, skolnieku un miličus, gulst ziedi, deg neskaitāmas svečītes, izstarodamas gaismu pār Latvijas satumsušajām debesīm...

Pēteris Korsaks

(Raksts pārpublicēts no izdevuma Laiks, Nr.15, 20.02.1991)

ATCEROTIES 1991. GADA JANVĀRA BARIKĀDES

JANVĀRA NAKTS PĀRDOMAS RĪGĀ

Jauns Amerikas latvietis advokāts Filips Kļaviņš, aizbrauca uz Latviju, lai profesionālā darbā vienu gadu palīdzētu Latvijai, un viņš to neatstāja arī tās grūtajā brīdī. Amerika ir mana dzimtene. Latvija ir mana tēvu zeme. Pagājušās nedēļas drausmīgie notikumi Latvijā un karš Persijas Līcī ir likuši man domāt tikai par abām šīm manām zemēm un ne mirklīti par ko citu. Man ir svarīgi ne tikai pašam izprast šos notikumus, bet gribu zināt, kā cilvēki Latvijā un cilvēki Amerikā spēj saprast viens otra situāciju. Neskatoties uz to, ka Latvijā ir tikai visminimālākā informācija par pasaules notikumiem ārpus teritorijas, kas vēl tagad tiek saukta par PSRS, spriežot no sarunām ar latviešiem un publikācijām, ko lasu šeit, domāju, ka latvieši ļoti labi saprot Persijas līča kara iemeslus un nozīmi. Varbūt tas ir tāpēc, ka latviešus pašus tik ilgi mocījusi Sadama Huseina tipa okupācijas vara.

Vai amerikāņi saprot tagadējos notikumus Latvijā un to saistību ar Maskavu? Gaisie, pozitīvie aspekti, kas uzplaukuši Rīgā, ir atstājuši lielu iespaidu uz amerikāņiem. To spriežu no ziņām un telefona sarunām ar maniem advokatūras biroja kolēģiem Ņujorkā. Bet es baidos, ka cilvēkiem, kas ne reizi nav bijuši Baltijā vai PSRS, ir grūti saprast to milzīgo jaunumu, kas parādījis savu tumšo pusi pēdējās dienās.

Latvijas tautas manifestācija, iesākusies Daugavas krastmalā 13. janvārī, turpinājās visu nedēļu Vecrīgā, Zaķu salā un pie citiem "karstiem punktiem," un tā turpinās vēl šodien. Viss, ko parādīja un paveica milzīgais cilvēku skaits, kas aktīvi atbalstīja demokrātijas un Latvijas neatkarības attīstīšanu, bija monumentāli iespaidīgs un aizkustinošs. Es pavadīju daudzas stundas, vairākas dienas un nakts Vecrīgā barikādēs, ne tikai pienākuma dēļ vien, bet arī tāpēc, ka tur gaisā virmoja mazās Latvijas tautas ārkārtīgi lielais spēks, vienotība, drosmē un cerība — bija grūti aiziet un tur nepiedalīties. Sanākušie cilvēki īsti nezināja, ko var sagaidīt, vai tankus vai desantniekus, vai ko citu. Viss bija vienalga, cilvēki teica, ka nesamierināsies ar bijušā totalitārisma atgriešanos. Visi saprata stāvokļa nopietnību un gatavojas jaunākajam — bez ieročiem — tikai ar dziesmām, sildoties aukstajās naktīs pie uguns-

kuriem.

Vārdos vien nav iespējams izteikt to noskaņojumu, kas valdīja Rīgā pagājušās nedēļas. Saņemu laikrakstus un tālsarunas no Amerikas. Tur avīzēs ir daudz ziņu ar fotogrāfijām no Latvijas un Lietuvas. Tā arī amerikāņi sapratīs šo lielo neatkarības kustību un pretošanos vardarbībai.

Es atceros 1989. gada 18. novembri, kad biju Daugavas krastmalā. Tur no visas Latvijas bija sabraukuši simtiem tūkstošu neatkarības svētku dalībnieku. Karogu jūrā tad bija priecīga gaisotne. Tagad drūma, bet sajūta tāda, ka esam visi ciešāk vienoti. Viens otram izpalīdzīgi un apņēmīgi aizstāvēt mūsu tautas tiesības un brīvību — tāpat kā 1990. gada 15. maijā, kad centristu provokatori mēģināja ielauzties Augstākās Padomes mājā.

No ziņām, ko saņemu Rīgā, redzu, ka amerikāņi saprot, ka latviešu tauta un arī daudzi nelatvieši nekad nav gribējuši un joprojām negrib būt daļa no PSRS. Man tikai liekas, ka amerikāņiem, ir grūti izjust, ar kādu jaunumu PSRS okupācijas ierēdņi un kolaboranti Latvija spēj veikt apspiešanu. Kad šis jaunums parādās brutālā veidā un ar "melno berešu" darbību un slepkavībām Lietuvā un Latvijā, tad Amerika reaģē ar šoku un nosodījumiem. Bet pamats šiem notikumiem un tos pavadošie fantastiskie meli amerikāņiem nav tik skaidri saprotami.

Visa Amerikas sistēma, gan tiesas, gan administrācija un saimniecība, ir balstīta uz to, ka cilvēks nemelo un izpilda savus solījumus. Ja kāds to nedara, tad jārēķinās, ka viņu pieķers un sodīs. Ja ne citādi, tad ziņu dienests bieži vien panāk to, ka publiski pazīstamas personas tiek atceltas vai atsakās no sava amata. Tagad Padomju Savienībā tāda ziņu dienesta vairs nav. Tās lielā mēroga netaisnības, ko dienu no dienas turpina vecais diktatūras aparāts, sākot ar Interfrontes darbiniekiem līdz Gorbčovam, amerikāņiem ir grūti apjēgt. Viņi slavēja Gorbačovu, arī daži latvieši Rietumos, par to, ka viņš atzinis Molotova-Ribentropa paktu un pieļāvis demokrātiskas pārmaiņas Austrumeiropas zemēs. Šeit Latvijā ir uzskats, ka Gorbačovam nebija citas izejas, lai glābtu PSRS no ekonomiska sabrukuma.

Amerikāņi neredz Gorbačovu un nedzird ziņas par viņa rīcību katru dienu. Vērojot notikumus Latvijā un Maskavā no Amerikas un pavadot Latvijā iepriekšējos ga-

dos tikai divu nedēļu periodus, man bija grūti saprast, ka īsti darbojas Gorbačova valdība ikdienā. Tagad, kad dzīvoju un strādāju Rīgā kopš pag. gada 1. augusta, es redzu un saprotu manevrus un draudus, ko PSRS valdība gandrīz katru dienu raida uz Baltijas valstīm, lai tās apspiestu, lai apturētu demokrātiskos procesus un lai jebkādā gadījumā paturētu savu varu un visas privilēģijas, ko var iegūt no impērijas pastāvēšanas.

Mēs saņemam ziņas, ka pagājušās dienās amerikāņi bijuši satraukti par slepkavībām un pārejēm notikumiem Baltijā. Komentāros bieži ir izteikta nožēla, ka Gorbačovs ir novērsies no saviem demokrātiskajiem ideāliem, kurus viņš paudis agrāk. Tas nozīmē, ka amerikāņi cer, ka Gorbačovs varbūt vēl atgriezīsies pie savas bijušās miermīlības. Bet Gorbačovs jau rudenī draudēja, ka Baltijā tiksot izlietas asinis. Viņš nav mainījis un nemainīsies, jo ir tas pats cilvēks, kas tagad pavēl vai vismaz pieļauj noslepkavot nevainīgus cilvēkus.

Pagājušajā nedēļā Gorbačovs PSRS Augstāka Padomē esot teicis, ka apbruņoti latvieši šaujot no slimnīcu un skolu jumtiem — kā PSRS armija nevarot aizstāvēties, jo viņi taču nedrīkstot šaut uz tādām iestādēm. Gorbačovs un arī citi viņa valdībā atsakās no atbildības par "melno berešu" vardarbību.

PSRS valdībai pakļautā prese ziņo, ka otra valdība ir pārņēmusi varu. Latvijā notiekot streiki. Vairākums Latvijas iedzīvotāju prasot "prezidenta pārvaldi". "Melnās beretes" esot izprovocētas pirms uzbrukšanas Latvijas Iekšlietu ministrijai.

Visi šie ziņojumi ir absolūtā pretstatā ar reālajiem notikumiem, kas plūst ātrā straumē. Ikvienam ir grūti saprast, kā valsts vadītāji un pārstāvji var nepārtraukti melot. Es nevaru iedomāties, ka tāda totāla patiesības iznīcināšana varētu notikt Amerikā.

Kaut daudzkārt esmu aicināts atgriezties Ņujorkā, nevaru atstāt savus draugus un Latviju šajā grūtajā brīdī. Es ceru, ka šis jaunais laiks drīz beigsies un tauta iegūs savu brīvību.

Filips Kļaviņš
Rīgā, 1991. gada 22. janvārī

(Raksts pārpublicēts no izdevuma Laiks, Nr.14, 16.02.1991)

10. februārī plkst. 18.00 senioru deju kolektīvu **koncerts "Baltajā putenī"**. Piedalās senioru deju kolektīvi no dažādiem Latvijas novadiem, arī Suntažu k/n vokālais ansamblis "Svīre" un VPKD "Sunta". Ieejas maksa - 2,00 EUR.

18. februārī plkst. 11.00 latviešu **animācijas filma "Bize un Neguļa"** /rež. E. Jansons/ un **animācijas filma "Mūsu Ome Rullē"** /rež. N. Skapāns/. Ieejas maksa - 2,00 EUR.

18. februārī plkst. 12.00 **J. Norda latviešu spēlfilma "Ar putām uz lūpām"**. Lomās: Vilis Daudziņš (Didzis), Ieva Puķe (Jana), Raimonds Celms (Roberts), Indra Briķe (Roberta māte), Alvis Birkovs (Sporta skolas direktors), Imants Strads (policists) un citi. Attiecību trilleris Ar putām uz lūpām stāsta par Didzi - bijušo policistu un kaujas suņu treneri, kurš dažu dienu laikā nonāk neapskauzamā situācijā. Viņš tur aizdomās sievu par neuzticību, kamēr viņa mīļotie suņi inficējas ar kādu bīstamu slimību. Ieejas maksa - 3,00 EUR.

24. februārī plkst. 18.00 VPKD **sadancis "Vau! Vau!"**. Piedalās vidējās paaudzes kolektīvi no dažādiem Latvijas novadiem un k/n JPK "Spāre", SDK "Suncele". Ieejas maksa - 2,00 EUR.

Kolektīvu izbraukumu koncerti.

- 3. februārī SDK "Suncele" piedalīsies SDK "Sagša" jubilejas koncertā Limbažos.
- 3. februārī JPK "Spāre" koncertēs Viļķenes kultūras namā.
- 3. februārī VPKD "Sunta" dejos Gulbenē.
- 4. februārī amatieru ansamblis "Sauja" viesosies ar izrādi "Dejas Lūnasas svētkos" Lēdmanē.
- 10. februārī JPK "Spāre" piedalīsies koncertā Lauberes kultūras namā.
- 11. februārī amatieru ansamblis "Sauja" viesosies ar izrādi "Dejas Lūnasas svētkos" Mālpilī.
- 17. februārī JPK "Spāre" piedalīsies pirmsskates repertuāra pārbaudes koncertā "Pa dejas ceļu" Lielvārdes kultūras namā.

Februāra mēnesī sākas ikgadējās repertuāra pārbaudes skates tautas mākslas kolektīviem. 18. februārī amatieru ansamblis "Sauja" piedalīsies reģionālajā amatieru ansambļu skatē Ogres kultūras centrā ar B. Frīla lugu "Dejas Lūnasas svētkos". 25. februārī vokālais ansamblis "Svīre" piedalīsies Ogres apriņķa vokālo ansambļu skatē Lielvārdes mūzikas skolā. **Turēsim ikškus!!!**

Ja kļūst skumji, uzsien mezglu
Saules stara galā
Un, ja nelīdz, zīmē zvaigzni
Zilā jūras malā,
Bet, ja auksti, paņem liesmu,
Iededz pļavā zaļā
Saķer visus siltos vējus
Un tad palaid vaļā,
Lai ir jautri, paņem smaidu,
Iepin vārdā garā,
Tad Tev katrs dzīves brīdis
Būs uz zaļā zara!

(A. Krūklis)

**SVEICAM
VISUS JANVĀRA JUBILĀRUS!
ĪPAŠI**

70 gados
Imantu Lazdiņu
80 gados
Aini Krūzi
85 gados
Jefrosiniju Puriņu
86 gados
Ļubu Andžāni
87 gados
Bronislavu Oļehno
90 gados
Martu Gļaudu